

denne industrielle Reservearmé, som den er blevet kaldt, er der efter min Mening god nationaløkonomisk Begrundelse for, at Storindustrien ogsaa bidrager til at holde oppe, naar den ikke kan komme andetsteds hen. Det er en med Storindustriens Organisationsform følgende Produktionsomkostning, som det er rimeligt, at Storindustrien ogsaa selv delvis betaler.

Men naar jeg derefter vender mig til de Regler, som her er foreslaaet med Hensyn til Maaden, hvorpaa disse Bidrag fra Arbejdsgiverne skal paalægges, vil jeg rigtig nok sige, at vi fra vor Side ikke paa nogen Maade kan bifalde dem. Det bestemmes her i § 29, at Bidraget skal ydes af samtlige efter Ulykkesforsikringslovgivningen forsikringspligtige Arbejdsgivere. Jeg begriber overhovedet ikke, hvilken Tanke der har været forbundet med dette Forslag. Naar disse Arbejdsgivere yder Bidrag efter Ulykkesforsikringslovgivningen, hvorfor gør de det saa? Saa gør de det, fordi der knytter sig en ganske bestemt Risiko til de Virksomheder, som disse Arbejdsgivere driver. Men for en Mængde, ja, for den allerstørste Del af disse Virksomheders Vedkommende er der slet ikke Tale om Virksomheder, der arbejder under en saadan Form, at de er med til at skabe Arbejdsløshed. Efter det Forslag, den højtærede Minister her har fremsat, vil enhver, som har en Tjenestepige, komme til at betale Bidrag til Arbejdsløshedsfonden, medmindre den paagældende Tjenestepige er fæstet for et halvt Aar. Enhver nok saa lille Haandværker, enhver nok saa lille handlende, som har en eller nogle faa Medhjælpere, enhver i Landbruget, som har en Smule løs Medhjælp, Daglejer eller anden Medhjælp, vil komme til at betale hertil. Det kan vi fra vor Side ikke paa nogen Maade være med til. Det er Stordriftens Organisationsform, der giver den økonomiske Begrundelse for disse Bidrag fra Arbejdsgivernes Side, og derfor maa der efter min Mening fastsættes en Grænse nedadtil, under hvilken der ikke skal ydes Bidrag til denne Arbejdsløshedsfond. Vi er fra vor Side rede til at medvirke til, at den Sum, som man venter skal komme ind ad denne Vej, ikke bliver mindre end her foreslaaet, at med andre Ord Udredelsen af hele Beløbet bliver paalagt dem, som efter vor Mening har Pligt til at svare disse Bidrag.

I dette Forslag er det endvidere bestemt, at Understøttelse under ekstraordinær Arbejdsløshed skal udbetales gennem Hjælpekasserne. Jeg vil paa det nuværende Tidspunkt herom sige, at jeg har den Op-

fattelse, at det vilde være overordentlig gavnligt for Hjælpekasseinstitutionen som Institution, om vi nu kunde komme bort fra dette, at der stadig paalægges Hjælpekasserne alle disse Byrder af anden Art, og om Hjælpekasserne igen kunde vende tilbage til at ofre hele deres Kraft paa den Opgave, som Hjælpekasserne fra først af har haft. I denne Forbindelse ønsker jeg i øvrigt at gøre en Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Lillelund. Han talte mange haarde Ord om de Understøttelser, der ydedes til unge arbejdsløse. Jeg skal ikke komme ind paa en Realitetsdebat herom. Men naar det ærede Medlem brugte saa mange haarde Ord derom, saa kunde det ærede Medlem passende henvende dem til sig selv og det ærede Medlems eget Ministerium. Det er jo den Lovgivning, som det ærede Medlems Parti og Ministeriet har gennemført, der gør disse Understøttelser mulige. Det kan dog ikke være saadan, naar man fra Statens Side giver en Lov, som giver Kommunerne Frihed til at udbetale Arbejdsløshedsunderstøttelse i visse Tilfælde, at man da bagefter kan bebrejde de Kommuner noget, der mener, at det er en Nødvendighed i de bestemte Tilfælde at yde Arbejdsløshedsunderstøttelse til de unge. Jeg kan ikke lade være med at minde det ærede Medlem om, at naar han staar paa det Standpunkt, han hævdede i Dag, forekommer det mig, at det ærede Medlem skulde se paa selve det Forslag, han staar og anbefaler; thi ogsaa efter det Forslag vil det i Fremtiden være muligt at give disse Understøttelser, som det ærede Medlem er en Modstander af. I Forslagets § 31 staar der, at „de her omhandlede Understøttelser skal ydes med overvejende Hensyntagen til vedkommendes Forsørgerpligter“, men der er ikke nogen Art af Forbud mod at yde til de unge. Det vilde ogsaa efter min Mening være urigtigt, for der er ingen Tvivl om, at der i dette Øjeblik er mangfoldige Tilfælde her i Landet, hvor det vilde være den skammeligste Ting at tage Understøttelsen bort fra de unge, som paa de paagældende Steder gaar og ikke *kan* faa Arbejde.

Foruden at være den Fond, hvoraf der skal udbetales ekstraordinære Understøttelser, er det Meningen efter Forslaget, at denne Arbejdsløshedsfond skal have den Opgave at yde Bidrag til Igangsættelsen af Arbejder. Jeg vil gerne sige om disse Nødarbejder, som de bliver kaldt, at vi fra det radikale Venstres Side kan tilsige vor varmeste Støtte til at faa saadanne Nødarbejder sat i Gang i størst mulig Udstrækning. Vi tror,